

Zoom ind – del 3

Flemming talte i søndags om at fokusere på de langsigtede mål, som Gud har for hver af vores liv, og hvordan Gud selv er den, der som en kærlig far, giver os mod til at udføre dem.

Gud gav Joshua den uoverskuelige livsopgave at føre israelitterne ind i Kanaaens land, og gav ham følgende vejledning:

- Læs Josva 1,1-9 højt

Gud har spændende planer for ethvert menneske. Paulus skriver:

"For hans værk er vi, skabt i Kristus Jesus til gode gerninger, som Gud forud har lagt til rette for os at vandre i".(Ef. 2; 10)

Tænk over:

Hvad tænker du, når du hører om Josva og det, Paulus siger her?
Tror du, at Gud også har en hensigt med dit liv?

MOD

Som Flemming sagde, så viser Josvas liv os, at selve nøglen til vores livsopgave er mod. At livet med Gud er et eventyr og slet ikke kan leves uden mod. Gud kaldte Josua til at drømme store drømme. Men Gud efterlod ham ikke kun med drømmene. Gud kaldte også modet frem i Josua til at udleve drømmene. Fra begyndelsen til enden af Josuas liv kaldte Gud ham til at tage modige beslutninger, også i perioder hvor han blev grebet af frygt.

Og spørgsmålet er, om Josva var så anderledes end os. Om han var født modig eller om Gud havde ladet modet vokse i ham.

IKKE AT LØBE VÆK

Bibelen er fyldt af mennesker, der faktisk flygtede fra deres livsopgave: *Eva og Adam gemte sig; Abraham løj; Moses flygtede; David kunne ikke holde lynlåsen lukket; Esther var usikker; Elias overvejede at begå selvmord, Johannes Døberen tvivlede, Peter fornægtede, Judas forråbte.*

Men uanset om vi fascineres eller skræmmes af historien om Josva, så må vi zoome ind på Guds planer for vores liv og ikke bare læne os tilbage og betragte Gud. Det kan være svært for os i dag, fordi der er så mange ting, der trækker vores identitet og livsopgave i andre retninger i modsætning til for få årtier siden, hvor vi var en del af en pligtkultur. I dag er vi del af en rettighedskultur, hvor vi er forpligtede på at realisere os selv i modsætning til at yde til fællesskabet. Det kan være meget ensomt og forvirrende, og det kræver utroligt meget selvledelse.

Nogle taler om det postmoderne menneske, som det faderløse menneske. Vi har ikke længere en far at se op til og adlyde, og en tilgang til livet, hvor det lange slid lønner sig.

Tænk over:

Kan du genkende usikkerheden i selv at skulle forme dig en identitet og livsvej?

GUD SOM FAR

Men Bibelen tilbyder os en løsning, nemlig at få Gud som far. Jesus selv eksemplificerede tydeligt, hvor nært forbundet, han var med Gud som sin far, og sagde blandt andet, at han intet kunne gøre af sig selv (Joh. 5; 19). Og Paulus beskriver forholdets intimitet: *"I har jo ikke fået en ånd, der giver trællekår, så I atter skulle leve i frygt, men I har fået den Ånd, som giver barnekår, og i den råber vi: Abba, fader"* (Rom. 8; 15). Det aramæiske ord for far, som Jesus også brugte i Getsemane Have. Ikke det græske, som Paulus ellers skrev på. Det var en revolution for urkirken, at de kunne tale om Gud som deres far.

Nogle sociologer mener at det er savnet af en god Far, der tænker varmt på en, som måske det allerstørste problem i dag. En kærlig far giver identitet, tryghed, retning og indpoder mod i os.

Så mere end alt, har vi brug for at forstå, hvor meget, vi har brug for et levende og nærværende faderforhold til Gud. Med hans kærlighed, kan vi udrette ting, der er meget større end os selv.

Spørgsmål til debat og refleksion

- Hvilke store drømme tror du, Gud har lagt i dig og kaldet dig til måske?
- Er der noget, der forhindrer dig i at gå den vej fuldt ud?

Bed sammen Gud om at møde jer med sin faderkærlighed og fylde jer med mod og håb.